С П Р А В К А

за отразяване на бележките, предложенията и констатациите по проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи
(публикуване 15.01.2025 г. – 14.02.2025 г.)

№	Подател	Бележки/ Предложения/ Констатации	Приети/ неприети	Мотиви
1.	Aziti 16.01.2025 г.	1. прилагането на "правни актове" на ЕС - сега и преди Във времето на карнавалите може да се поровим из думите и да намерим общите паралели при прилагането на "правните актове" в различни части на Европа. Какво е било преди въвеждането на полицията и утвръждаването на методи за вадени на думите от устата на някой с ченге.л? Кога и защо се е въвело празнуването на професионалния празник на полицаите точно на църковния празник Архангел Михаил - този, който има задачата да превежда душите на мъртвите до Ада ИЛИ Рая? Но какви са били старите европейски традиции за оценяване и справяне с доброто и злото?! Традицията с кукерите и суравакарите е много интересна в този контекст и има своите отенъци из Европата. Да изядеш един бой за здраве (оздравителен бой) и да си изтеглиш късмета каква работа и отговорности те чакат следващата година е едно, но да видим традицията с кукерите с и без куки... Подобни традиции има и в немскоговорящите страни и се свързват с баба Перхта (Frau Perchta, Frau Percht) и със свети Никола. Докато надбягванията на добрите и лошите перхтен (Schönperchten и Schiechperchten) се свързват с "осветляването", то лошият Крампус, предвестникът на добрия дарител свети Никола, се свързва с ...кука (Haken). итн итн	1. Не се приема.	1. Не е направено предложение. Бележките и констатациите са неясни.

		Но по-интереснен е друг факт, който индиректно обяснява целия сюжет. Кукерската традиция се свързва с град Перник, името на който се свързва с ...бог Перун, "сътворител на гръмотевицата и светкавицата, носител на бури и дъжд, закрилник на бойците и предводител на отрядите по време на битка". Същият корен се крие и в немската дума пер.хтен. итн итн А каква е разликата между българската и немската традиция?! Питайте учените по фолклористика, които познават И случващото се по време на и след фашинга		
2.	Aziti 16.01.2025 г.	2. хипотези Какви са хопотезите, какво очаквате да се случи след промените?! Как ще се ограничи и контролира разпространението на съдържание? Това за произхода на думата пер.хтен е една хипотеза и спекулация. Но ето Ви още една хипотеза без български/славянски отенък Възпитаването на обществото навремето се е наричало züchten. Ако приемем, че доброто и злото са две страни на една и съща монета и вървят ръка за ръка, то възпитаването и превъзпитаването на обществото е става И чрез осъществяването на тези връзки - paaren, а две по две се наричат чифт или двойка - Paar или Pärchen (гальовно). Ако решим да сглобим нов глагол, с който да свържем züchten със сглобяването на двойки, то може да измислим новата дума - pärch(en)ten. Успех в изготвянето на хипотезите и чифтовсането	2. Не се приема.	2. Не е направено предложение. Бележките и констатациите са неясни.
3.1.	preobrazuvan 19.01.2025 г.	предложение 3.1. Мисля , че е време служителите на администрацията с		Предложението по § 14 от

		помоща на ръководството да вземе решение последно по кой закон ще получават увеличенията си. Един път 50% по ЗМВР , един път по ЗДСл . Не е ли малко в повече за една календарна година и то от тук натам всяка .		законопроекта е оттеглено.
3.2.	preobrazuvan 19.01.2025 г.	3.2. Няма да е зле да стане ясно на всички , че хора който по цял ден стоят на сухо и топло получават много повече от един униформен , та бил той и началник а на всички е ясно разликата в отговорностите.	3.2. Не се приема.	3.2. Не е направено предложение. Бележките и констатациите са неясни.
3.3.	preobrazuvan 19.01.2025 г.	3.3. Предлагам при обявяване на конкурси за експертни длъжности, първо да се даде възможност и то с предимство на служители - ЛРТП от същата администрация,, тъй като на всички е ясно как се печели конкурс в МВР. Има хора с по 30 години стаж в дадена администрация който някак да растат независимо от образованието от предварително набелязани победители.	3.3. Не се приема.	3.3. И към момента ЛРТП в МВР имат възможност да участват в конкурси за назначаване на експертни длъжности в МВР.
3.4.	preobrazuvan 19.01.2025 г.	3.4. Предлогом да отпадне предимството което е заложено за АМВР тъй като всички магистратури са с положен труд. Това е чисто дискриминационен текст.		3.4. Предложението по § 13 от законопроекта относно ал. 4 на чл. 163 е оттеглено.
4.	bboy4 19.01.2025 г.	4. още 50% Ненаситници!		4. Предложението по § 14 от законопроекта е оттеглено.
5.	milalex 20.01.2025 г.	5. Предложение Предложението направено в § 14, с което в закона за МВР се създава се чл. 180а: „Чл. 180а. (1) Индивидуалната основа месечна заплата на държавните служители по 142, ал. 1, т. 2 може да надвишава с до 50 на сто максималния размер на основната месечна заплата за съответното ниво и степен, определена с наредбата по чл. 67, ал. 3 от Закона за държавния служител. (2) Редът и начинът за определяне на конкретния размер на индивидуалните основни месечни заплати на служителите по ал. 1 се определя с акт на министъра на вътрешните работи“ е дискриминационно по отношение на всички останали държавни служили, които работят извън МВР. Това предложение е и излишно, тъй като в чл. 67, ал. 3 от ЗДСЛ изрично е посочено, че заплатите на тази категория служители се определят с наредба на Министерския съвет. Предлагам текста на § 14 да отпадне и да бъдат инициирани промени в закона за МВР, с които да се		5. Предложението по § 14 от законопроекта е оттеглено.

		премахне абсурдът в министерството да работят служители по ЗМВР, ЗДСЛ и Кодекса на труда.		
6.	Ralitsa Stoyneva 21.01.2025 г.	6. ЗАПЛАТИ НА ЛРТП В МВР В системата на МВР служителите са три вида : Държавни служители по ЗМВР, Държавни служители по Закона държавния служител и ЛРТП. Необходимо е да се увеличат основните заплати на служителите ЛРТП,както и на ЛРТП следва осигуровките да бъдат за сметка на МВР. С годините когато се гласуват заплатите на служителите в МВР впредвид това,че се бъркат кои длъжности са по ЗМВР, по ЗДСл и ЛРТП и видно от класификатора за длъжности в МВР се вижда ,че например има / гл.счетоводители по ЗМВР, гл.счетоводители по ЗДСл и Гл.счетоводители работещи като ЛРТП и т.н.длъжности и се бъркат Държавните служители по закона за държавният служител със служителите ЛРТП, но заплатите са им различни ,следва същите да бъдат изравнени/ В момента най-ощетени са служителите ЛРТП, които са с най-ниски заплати в МВР ,въпреки,че за ЛРТП заплатите са според Кодекса на труда и ЗМВР. Поради различията в основните заплати на Държавните служители по ЗМВР,Държавните служители по Закона за държавните служители и ЛРТП ,следва основните възнаграждения да се изравнят,защото всички са служители в МВР, от което следва извода,че основните заплати на служителите ЛРТП следва да са в размера на другите служители ДС по ЗМВР и ДС по ЗДСл, както и осигуровките следва да бъдат за сметка на МВР,защото на Държавните служители по ЗМВР и Държавните служители по закона за държавния служител -осигуровките изцяло се поемат за сметка на МВР, служителите ЛРТП имат осигуровки и за тяхна сметка. От допълнителните възнаграждения следва да се изравнят	6. Не се приема.	6. Началните и максималните размери на заплатите за длъжност на лицата, работещи по трудово правоотношение (ЛРТП), се определят с наредбата по чл. 177, ал. 4 от Закона за МВР. Със ЗИДЗМВР (обн., ДВ, бр. 29 от 2000 г.), в МВР се въвежда унифицираният модел на администрацията, като с § 61 от закона се изменя и допълва чл. 192 ЗМВР, с което се предвижда личният състав на МВР да се състои от държавни служители, които могат да бъдат офицери, сержанти или граждански лица и от лица, работещи по трудово правоотношение, както и се създава специализирана и обща администрация, в които работят само граждански лица - държавни служители. С § 36 от ЗИДЗМВР (обн., ДВ, бр. 14 от 20.02.2015 г.), разпоредбата на чл. 142, ал. 1 ЗМВР е изменена и са обособени вече три категории служители: 1. държавни служители – полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението; 2. държавни служители и 3. лица, работещи по трудово правоотношение. Съгласно § 69 от ПЗР на ЗИДЗМВР

		и възнагражденията за постигнати резултати от служебна дейност,както и всички възнаграждения на трите вида служители в МВР трябва да са еднакви ,защото всички са служители на МВР и същото дори е написано в тълкувателно решение №1/2024 г.на ВКС,че всички служители са служители на МВР независимо от статута им:ДС по МВР,ДС по ЗДСл и ЛРТП и възнагражденията трябва да бъдат еднакви според длъжностинте, а не на едни високи, а на други ниски на дискриминационен принцип.		(обн., ДВ, бр. 81 от 14.10.2016 г.) служебните правоотношения на държавните служители в МВР, които към датата на влизане в сила на ЗИДЗМВР заемат длъжности за държавни служители с висше образование и притежаващи висше образование, се преобразуват в служебни правоотношения по ЗДСл и служителите се назначават на длъжности, определени за заемане по ЗДСл с щата на съответната структура, считано от датата на влизане в сила на този закон. Определяне на размера на основните месечни възнаграждения е на база принципа на йерархичност, в съответствие с класификатора на длъжностите в МВР за служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 3 от ЗМВР . При определянето на основните заплати са взети предвид съответните длъжностни нива на изградена диференциацията, в съответствие с изискванията за образование, професионална квалификация, ниво на компетентност, отговорност и функционални задължения. В чл. 183, ал.1 от ЗМВР и чл. 67, ал. 2 от ЗДСл изрично е посочено, че задължителното социално и здравно осигуряване на държавните служители е за сметка на държавния

				бюджет, т.е. в специален закон е посочено, че разходите за осигурителни вноски са за сметка на осигурителя. Статутът на ЛРТП, в т.ч. правата и задълженията на тези служители, възникнали от трудови правоотношения, които се уреждат от Кодекса на труда (КТ), респективно осигурителните вноски за този вид правоотношения се уреждат от Кодекса за социално осигуряване (КСО). В КСО липсват разпоредби, даващи възможност здравните и осигурителните вноски да бъдат изцяло за сметка на работодателя. В този смисъл лицата, работещи по трудово правоотношение, заплащат за своя сметка лични осигуровки, чийто размер е регламентиран в КСО.
7.1.	Preobrazuvan 21.01.2025 г.	7.1. Предложението ми е ако ще има равнопоставеност , ЛРТП да минат по ЗДСл , има ги като длъжности в класификатора . Другото предложене е поне ЛРТП който са с висше образование да станат ЛРТП с висше образование .	7.1. Не се приема.	7.1. Предложението е неясно. В щатовете на структурите се определят длъжностите съобразно Класификатора на длъжностите в МВР и Класификатора на длъжностите в администрацията. При определяне на длъжност, която към момента се заема от ЛРТП с висше образование, за заемане от държавен служител за длъжност по ЗДСл, следва трудовият договор да бъде прекратен на основание чл. 325, ал. 1, т. 12 от КТ. За новосъздадената

				длъжност по ЗДСл следва да се обяви процедура за заемането ѝ въз основа на конкурс.
7.2.	Preobrazuvan 2.01.2025 г.	7.2. След като видно от тълкувателното решение което използват ЗДСл за да се възползват от сумите за храна "тъй като всички сме служители на МВР" , то и ЛРТП да се възползват от ЗДСл и да не заплащат осигуровки. Нали сме едни и същи .	7.2. Не се приема.	7.2. Съгласно ЗМВР са обособени три категории служители, чиито правоотношения се уреждат по три различни закона. Статутът на ЛРТП, в т.ч. правата и задълженията на тези служители ,възникнали от трудови правоотношения, които се уреждат от Кодекса на труда, респективно осигурителните вноски за този вид правоотношения, се уреждат от Кодекса за социално осигуряване (КСО). В КСО липсват разпоредби даващи възможност здравните и осигурителните вноски да бъдат изцяло за сметка на работодателя. В този смисъл лицата работещи по трудово правоотношение, заплащат за своя сметка лични осигуровки, чийто размер е регламентиран в КСО.
8.	IvelinaG Drumeva 24.01.2025 г.	8. ДОСТОЙНО ЗАПЛАЩАНЕ НА ЛРТП ЛРТП ЛИЦА РАБОТЕЩИ ПО КОДЕКСА НА ТРУДА САМООСИГУРЯВАЩИ СЕ И ВИНАГИ ОЩЕТЕНИ ОТ КЪМ ЗАПЛАЩАНЕ. КОГА ЛРТП ЩЕ БЪДАТ ОЦЕНЕНИ В МВР И КОГА ЩЕ ПОЛУЧАТ ЕДНО ДОСТОЙНО ЗАПЛАЩАНЕ.	8. Не се приема.	8. Началните и максималните размери на заплатите за длъжност на лицата, работещи по трудово правоотношение, се определят с наредбата по чл. 177, ал. 4 от ЗМВР. Определяне на размера на основните месечни възнаграждения е на база принципа на йерархичност, в съответствие с класификатора на длъжностите в МВР за служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 3 от ЗМВР .

				При определянето на основните заплати са взети предвид съответните длъжностни нива на изградена диференциацията, в съответствие с изискванията за образование, професионална квалификация, ниво на компетентност, отговорност и функционални задължения.
9.	mariyanovaa999 24.01.2025 г.	9. ЗАПЛАТИ НА ЛРТП РАБОТИМ С ГРАЖДАНИ, РАБОТИМ СЪС ЗБДС, ЗБЛД, ПРАВИЛНИК БДС, ЗАКОНА ЗА ПП, СЕМЕЙНИЯ КОДЕКС, НАРЕДБА ЗА ТРУДОУСТРОЯВАНЕ, С ЕВРОПЕЙСКИ СПОРАЗУМЕНИЯ И РЕГЛАМЕНТИ. СЛЕД ВСИЧКИТЕ ТЕЗИ НОРМАТИВНИ ДОКУМЕНТИ, НАКРАЯ НА МЕСЕЦА СЕ ПОДПИСВАМЕ НА НЕДОСТОЙНОТО ЗАПЛАЩАНЕ ОТ 1 166 ЛВ. "БЛАГОДАРИМ" !	9. Не се приема.	9. Важат мотивите по т. 8.
10.	Ивелина Василева 26.01.2025 г.	10. Заплати на ЛРТП Основната заплата на ЛРТП в МВР е почти на границата с минималната работна заплата, осигуровките ни са за наша сметка, няма допълнително възнаграждение за служители с висше образование. Всичко това на фона на натовареност, работа с множество закони, наредби, правилници, инструкциии др. и отговорността, която носим. Унизително, обидно, че и с чуство за дискриманация!	10. Не се приема.	10. Важат мотивите по т. 8.
11.	Севастократор 30.01.2025 г.	Когато служител достигне пенсионна възраст да им адве опции за него: 1) Остава да служи до 60 г., без да се пенсионира; 2) Пенсионира се и веднага напуска системата. Не е редно за една и съща работа да получаваш и пенсия и заплата. Масово се пазят отпуски от 10 и повече госини назад за да им се изплатят при пенсиониране, което е огромно перо за бюджета.	11. Не се приема.	11. Ново предложение, извън проекта на ЗИДЗМВР. С влезлите в сила през 2015 г. промени в Кодекса за социално осигуряване отпадна изискването за прекратяване на осигуряването при отпускане на пенсиите за осигурителен стаж и възраст, т.е. лицата, които са придобили право на пенсия, могат да се пенсионират без да се изисква прекратяване на

				служебното или трудовото им правоотношение.
12.	IvoYan0301 10.02.2025 г.	12. По отношение на § 13 от предложения ЗИДМВР По отношение на така предложения текст в § 13 от предложения ЗИД на ЗМВР: В текстовете за изменение в § 13 В чл. 163 е предвидено, че Държавните служители, заемащи младши изпълнителски длъжности, след придобиване на образователно-квалификационна степен на висшето образование „бакалавър“ в Академията на Министерството на вътрешните работи, в различна от редовна форма на обучение, по специалности „противодействие на престъпността и опазване на обществения ред“ или „пожарна и аварийна безопасност“, могат да бъдат преназначавани на изпълнителски длъжности без провеждане на конкурс. Това предложение въвежда дискриминация в система по признак - образование, тъй като се обезличават конкурсното и равното начало за всички служители. Всички, които притежават ОКС във висшето образование извън АМВР никога няма да имат възможност да исрастнат кариерно, защото вакантните места автоматично ще се заемат без конкурс от задочниците на АМВР. Освен това израстването по този начин ще заличи подбора, който трябва да се извърши по линия на експертността, знанията и професионалната подготовка на служителите. Въвеждане на такъв текст ще позовли на служители, който към настоящият момент не са издържали конкурс, поради недостатъчни знания, получили са слаби оценки, да израстнат занапред само защото са завършили задочна форма на обучение в АМВР. Елиминирва се равното начало за съровнавание между кандидатите за дадена длъжност, като се дава необяснимо предимство на конкретни кандидати. Съвсем друг е въпросът, че в акредитирани ВУЗ, в които се изучава национална сигурност и пожарна безопасност, ще трябва да се закриват цели специалности, защото завършилите там студенти стават безпереспективни за кариерно развитие в МВР. Предложението е въвеждане на монопол при обучението по		12. Предложението по § 13 от законопроекта относно ал. 4 и 5 на чл. 163 от ЗМВР е оттеглено.

		специалностите в полза на АМВР, дискриминиране на служителите, завършили акредитирани ВУЗ и израстване в по-висока длъжност на служители, които нямат необходимите качества, знания и експертиза без съревнователна процедура, която е коректив за това при конкурсното начало.		
13.	Георгиев Г 11.02.2025 г.	13. В чл. 163 се създават ал. 4 и 5: В чл. 163 се създават ал. 4 и 5: Само по този начин би се стимулирало желанието в служителите,работещи в МВР да се усъвършенстват ПРОФЕСИОНАЛНО и да се вдигне нивото на професионални знания и подготовка системата на МВР.Също така с тази промяна ще се върне реномето на Академията на МВР.Служителите ще имат амбиции да записват АМВР а не да учат в частни университети и да придобиват в тях степен на висшето образование,,бакалавър"!Както курсантите им се предлагат места в структурата на МВР,след успешно завършване,така задочниците след завършване в АМВР могат да си намерят места и да се развият професионално без конкурс! Конкурсите за служители който имат висше образование също трябва да има, за да не се говори за дискриминицая.А и тези две специалности немогат да покрият нуждите на свободни щатове в МВР.Другото което ясно е написано че, както и когато държавните служители, заемащи младши изпълнителски длъжности, са придобили образователно-квалификационна степен на висшето образование „бакалавър“ в Академията на Министерството на вътрешните работи,началника прави предложение за въпрпсния служител А такова предложение няма да има за ВСЕКИ служител.По този начин началниците определят екипа в работната си структура!!! И служителите който са спечелили конкурс един път,е редно след понижаване по някаква причина да могат без конкурс да бъдат върнати на по високата,все пак са били на тази длъжност,и са участвали на конкурс!		13. Предложението по § 13 от законопроекта относно ал. 4 и 5 на чл. 163 от ЗМВР е оттеглено.
14.	Георгиев Г 11.02.2025 г.	14. В чл. 163 се създават ал. 4 и 5: В чл. 163 се създават ал. 4 и 5:		14. Предложението по § 13 от законопроекта относно ал. 4 и 5 на

		СТРАХОТНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ,ЕДНО ОТ МАЛКОТО ИЗМЕНЕНИЯ ЗА ПРАВИЛНОТО РАЗВИТИЕ НА СЛУЖИТЕЛИТЕ В МВР. Само по този начин би се стимулирало желанието в служителите,работещи в МВР да се усъвършенстват ПРОФЕСИОНАЛНО и да се вдигне нивото на знания,умения и професионални действия в системата.Също така с тази промяна ще се върне реномето на Академията.Служителите ще имат амбиции да записват АМВР а не да учат в частни университети и да придобиват в тях степен на висшето образование,,бакалавър"!Както курсанти им се предлагат места в структурата на МВР,след успешно завършване,така задочниците след завършване в АМВР могат да си намерят места и да се развият професионално без конкурс! Няма никаква дискриминация спрямо другите завършили различните ВУЗ,те ще могат да си се явява на конкурси,и да се развиват професионално след спечелване. И служителите който са спечелили конкурс един път,е редно след понижаване по някаква причина да могат без конкурс да бъдат върнати на по високата,все пак са били на тази длъжност,и саучаствали на конкурс!		чл. 163 от ЗМВР е оттеглено.
15.	Георгиев Г 11.02.2025 г.	15. В чл. 163 се създават ал. 4 и 5: В чл. 163 се създават ал. 4 и 5: СТРАХОТНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ,ЕДНО ОТ МАЛКОТО ИЗМЕНЕНИЯ ЗА ПРАВИЛНОТО РАЗВИТИЕ НА СЛУЖИТЕЛИТЕ В МВР. Само по този начин би се стимулирало желанието в служителите,работещи в МВР да се усъвършенстват ПРОФЕСИОНАЛНО и да се вдигне нивото на знания,умения и професионални действия в системата.Също така с тази промяна ще се върне реномето на Академията.Служителите ще имат амбиции да записват АМВР а не да учат в частни университети и да придобиват в тях степен на висшето образование,,бакалавър"!Както курсанти им се предлагат места в структурата на МВР,след успешно завършване,така задочниците		15. Предложението по § 13 от законопроекта относно ал. 4 и 5 на чл. 163 от ЗМВР е оттеглено.

		след завършване в АМВР могат да си намерят места и да се развият професионално без конкурс! Няма никаква дискриминация спрямо другите завършили различните ВУЗ,те ще могат да си се явява на конкурси,и да се развиват професионално след спечелване. И служителите който са спечелили конкурс един път,е редно след понижаване по някаква причина да могат без конкурс да бъдат върнати на по високата,все пак са били на тази длъжност,и саучаствали на конкурс!		
16.	Георгиев Г 11.02.2025 г.	16. В чл. 163 се създават ал. 4 и 5: В чл. 163 се създават ал. 4 и 5: СТРАХОТНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ,ЕДНО ОТ МАЛКОТО ИЗМЕНЕНИЯ ЗА ПРАВИЛНОТО РАЗВИТИЕ НА СЛУЖИТЕЛИТЕ В МВР. Само по този начин би се стимулирало желанието в служителите,работещи в МВР да се усъвършенстват ПРОФЕСИОНАЛНО и да се вдигне нивото на знания,умения и професионални действия в системата.Също така с тази промяна ще се върне реномето на Академията.Служителите ще имат амбиции да записват АМВР а не да учат в частни университети и да придобиват в тях степен на висшето образование,,бакалавър"!Както курсанти им се предлагат места в структурата на МВР,след успешно завършване,така задочниците след завършване в АМВР могат да си намерят места и да се развият професионално без конкурс! Няма никаква дискриминация спрямо другите завършили различните ВУЗ,те ще могат да си се явява на конкурси,и да се развиват професионално след спечелване. И служителите който са спечелили конкурс един път,е редно след понижаване по някаква причина да могат без конкурс да бъдат върнати на по високата,все пак са били на тази длъжност,и саучаствали на конкурс!		16. Предложението по § 13 от законопроекта относно ал. 4 и 5 на чл. 163 от ЗМВР е оттеглено.
17.	petrov883 12.02.2025 г.	17. В чл. 163 се създават ал. 4 и 5: В чл. 163 се създават ал. 4 и 5:		17. Предложението по § 13 от законопроекта относно ал. 4 и 5 на

		Наистина добро предложение, определено заслужават колегите които са се потрудили 5 години! Въпроса е да се измисли и как ще бъдат назначавани тези колеги.		чл. 163 от ЗМВР е оттеглено.
18.	tomov 14.02.2025 г.	18. По отношение на § 13 от предложения ЗИДМВР за чл.163, ал.4 По отношение на така предложения текст в § 13 от предложения ЗИД на ЗМВР, а именно: § 13. В чл. 163 се създават ал. 4: „(4) Държавните служители, заемащи младши изпълнителски длъжности, след придобиване на образователно-квалификационна степен на висшето образование „бакалавър“ в Академията на Министерството на вътрешните работи, в различна от редовна форма на обучение, по специалности „противодействие на престъпността и опазване на обществения ред“ или „пожарна и аварийна безопасност“, могат да бъдат преназначавани на изпълнителски длъжности без провеждане на конкурс, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 164, ал. 6. Предложеното изменение в чл. 163, ал.4 създава пряка дискриминация спрямо завършилите висше образование в други университети, освен АМВР. В чл.4 на Закон за защита от дискриминация е посочено, че е забранена всяка пряка или непряка дискриминация, основана на образование, което от своя страна ще доведе до по-неблагоприятно третиране на останалите служители, спрямо тези завършили задочно в АМВР. С посочените изменения се елиминира конкурсното начало и при обявяване на конкурс мястото ще бъде заемано от съответния служител, само защото е завършил АМВР. В определени конкурси конкретният кандидат може да не е най-подходящият и поради тази причина следва да остане предвиденият към настоящия момент ред и всички служители да са равнопоставени и да минават през съответния изпит за проверка на професионални знания, без значение от завършения университет. Започването без конкурс на изпълнителска длъжност, като привилегия за завършилите АМВР, следва да остане само за лица,		18. Предложението по § 13 от законопроекта относно ал. 4 и 5 на чл. 163 от ЗМВР е оттеглено.

		които са учили редовно в академията и са имали статут на курсанти.		
19.1.	Синдикален алианс сигурност в МВР изх. № 6 от 14.02.2025 г.	19.1. Във връзка с предложените текстове за изменение и допълнение на ЗМВР, от УС на САСМВР даваме следните предложения, които смятаме, че ще допринесат за по-добра защита на служителите в МВР: 12.1. В чл.207, ал.6 от ЗМВР да се промени по следния начин: „В рамките на своите правомощия дисциплинарно разследващия орган самостоятелно решава какви действия трябва да бъдат извършени и носи за тяхното своевременно и законосъобразно извършване дисциплинарна отговорност по чл.200 от ЗМВР, а при повторност - по чл.203 от ЗМВР“.	19.1. Не се приема.	19.1. Ново предложение, извън проекта на ЗИДЗМВР. Считаме, че не следва да се възприема, тъй като в чл. 198-203 от ЗМВР са определени изчерпателно съставите на дисциплинарните нарушения, които са приложими независимо от служебното качество на лицето.
19.2.	Синдикален алианс сигурност в МВР изх. № 6 от 14.02.2025 г.	19.2. В чл.211 от ЗМВР сегашния текст да се обособи като ал.1, като отпадне последното изречение и да се създаде нова ал.2 със следния текст: „Когато заповед за налагане на дисциплинарно наказание за дисциплинарно нарушение бъде отменена след обжалване по съответния ред, дисциплинарно наказващия орган, който я е издал, носи дисциплинарна отговорност по чл.200 от ЗМВР. При повторност, дисциплинарно наказващия орган носи дисциплинарна отговорност по чл.203 от ЗМВР“. Считаме, че е дискриминационно ограничаването на правото на защите на служителите в МВР, като им е отнета възможността за касационно обжалване на част от налаганите наказания, докато за останалите граждани е допуснато такова, включително за тежки умишлени престъпления. По сегашния ред също така не се осъществява контрол над решенията на административните съдили!	19.2. Не се приема.	19.2. Предложението е извън публикувания законопроект. Считаме, че предложените текстове относно предвиждането на дисциплинарна отговорност на дисциплинарно наказващия орган не следва да се възприемат, тъй като в чл. 198- 203 от ЗМВР са определени изчерпателно съставите на дисциплинарните нарушения, които са приложими независимо от служебното качество на лицето.
20.1.	Синдикат на служителите в МВР рег. № 016Д-2025 от 14.02.2025 г.	20.1. §13. Предвидената разпоредба за заемане на конкурсни длъжности, без провеждане на конкурс е в разрез с приетите и утвърдени правила и привилегирова едни кандидати спрямо други. Не е достатъчно това, че кандидатът отговаря на образователно-квалификационните изисквания на предложените за приемане ал.4 или на изикванията на ал.5 на чл.163 от ЗМВР да бъде назначен на съотвента длъжност, още повече на такава по		20.1. Предложението по § 13 от законопроекта относно ал. 4 и 5 на чл. 163 от ЗМВР е оттеглено.

		ал.5. Извън полезрението на органа по назначаването остават професионалните н личностни качества, уменията за работа в екип, мотивацията и други, пряко свързани с капацитета на кандидата да изпълнява конкретнии професионални задължения и отговорности. Приемането на изключения от конкурсното начало ще опорочи процеса по назначаването на кадри и кариерното развитие на служителите. Елиминирането по този начин на състезателното начало ще осуети избора от органа по назначаването на най-добрия за конкретната длъжност кандидат. От друга страна, би подействало демотивиращо на част от желаещите да участват в конкурси за назначаване и преназначаване на конкрегинет позиции. Във всички случаи заобикалянето на конкурсното начало, каквото се прилага с приемането на ал.4 и ал.5 към чл.163 от ЗМВР не би подобрило кадровата политика, подбора на кандидати и кадровата обезпеченост на съответните длъжности, за които се прилагат. В този ред на мисли, считаме, за нецелесъобразно и неефективно приемането на тези текстове.		
20.2.	Синдикат на служителите в МВР рег. № 016Д-2025 от 14.02.2025 г.	20.2. §14. Заплатите на служителите по чл.142 ал.1 т.2 от ЗМВР се определят съгласно класификатора на длъжностите по Закона за държавния служтел. Те изцяло отговарят на този класификатор и са съобразени с него. Промяната на размера на заплатите на тази категория служиетели е регламентирано ясно и точно в Закона за държавния служител. Незаконосъобразно и нередно е заплатите на тази категория служители да се определят по Закона за държавния служител от една страна, а от друга страна да се увеличават както по правилата на ЗДСл, така и по Закона за МВР. Приемането на тази разпоредба ще доведе до дисбаланс в размера на възнагражденията и дикриминация по отношение на останалите категории служители на МВР. а именно тези по чл.142 ал.1 т.1 и т.3 от ЗМВР. Освен това, драстично се нарушава принципа на справедливост - една категория служители ще ползват привилегии по отношение определяне на заплатите по два закона - ЗМВР и ЗДСЛ и то кумулативно, а не алтернативно. И това няма да е свързано с някакви особени отговорности или		20.2. Предложението по § 14 е оттеглено от законопроекта.

		прекомерна натовареност, сложност или работа в критична следа, а единствено по силата на закона и то без никакви мотиви. Апропо, такива не са посочени и в мотивите към законопроекта. Не без значение е и финансовата страна на въпроса, която ще бъде изцяло за сметка на бюджета на МВР, който ще бъде обременен да осигурява увеличението на тази категория служители както по силата на ЗДСл, така и по силата на ЗМВР. Считаме, че този текст следва да се изключи от проекта за изменение и допълнение на ЗМВР, тъй като освен да доведе до финансова тежест за МВР и необосновано облагодетелстване по силата на закона на една категория служители, за сметка на останалите такива, то не би довело до повишаване на ефективността от дейността на МВР, постигане на целите, отпимизация на щата и работните процеси и не на последно място - съответност на възнагражденията спрямо труда на служителите. По аналогия на предложението, би следвало заплатите на служителите по чл.142 ал.1 т.1 и т.3 от ЗМВР да се увеличават както по правилата на ЗМВР, така и по правилата на ЗДСл.		
20.3.	Синдикат на служителите в МВР рег. № 016Д-2025 от 14.02.2025 г.	20.3. §15. Законосъобразно би било в предложения текст да се посочи за какъв период от време „временно“ ще бъде командирован служител да изпълнява задълженията си в друго населено място. Тъй като на практика тази норма, макар и за ограничен времеви период, изменя едностранно трудовото правоотношение на конкретния служител, следва параметрите и основанията за това да бъдат ясно регламентирани. Със заповедта за командироване се изменя едностранно мястото на изпълнение на служебните задължения, поради което, с цел да се спазят правата на служителя, законосъобразно е да се посочи за какъв период от време може да се случи това без негово съгласие. Считаме, че в предложения текст е удачно да се посочи, че без съгласието на служителя това може да бъде разпоредено за срок не по-голям от един месец, а за по - дълъг такъв е необходимо съгласието на служителя. В този смисъл е и съдебната практика. Приемането на текста така, както е предложен би довело до вълна от съдебни дела, което ще наруши работните процеси и ще	20.3. Не се приема.	20.3. Предложението за изменение в чл. 181а цели единствено прецизиране на нормата по отношение на органа, който е компетентен да издава заповеди за командироване, за да се избегнат съдебни спорове в бъдеще, като изрично се предвиди възможност министърът на вътрешните работи да определя длъжностни лица за издаване на заповеди за командироване съгласно чл. 181а от ЗМВР и чл. 10, ал. 1 от Наредбата за командировките в страната. Считаме, че изложеното в становището на ССМВР не кореспондира с предложеното изменение на чл. 181а,

		натовари системата финансово, ще доведе до пренасочване на финансов ресурс от основните дейности в съдебни разноски. Прилагането, както и до сега, на правилата на Наредбата за командироване в страната би било достатъчно са уреждане на посочените отношения и процедури.		ал. 1 от ЗМВР. Следва да се отбележи, че с проекта не се предлага изменение в чл. 181а, ал. 2 от ЗМВР.
20.4.	Синдикат на служителите в МВР рег. № 016Д-2025 от 14.02.2025 г.	20.4. §18-§25. Лаконично описаните предложения за промени в текстовете за дисциплината и дисциплинарната практика намерили някакво обяснение в мотивите за това. но не напълно. Съгласни сме, че е удачно да бъде оптимизиран процесът по установяване на дисциплинарните нарушения, по това не бива да става за сметка правото на защита на служителя и процесуалната обективност на проверките и производствата. Предвид тежеста на нарушението и наказанието, удачно е дисциплинарно производства да бъде провеждано за нарушения, за които са предвидени наказания „Забрана за израстване на по-висока длъжност за срок от една до три години“, „предупреждение за уволнение“ и „уволнение“, а в останалите случаи, както е предложено - това да става с проверка. Изцяло в разрез с правото на защита и адекватното представителство в производствата по установяване на дисциплинарни нарушения считаме предложението служителя да бъде представляван само от друг служител в случаите на извършено нарушение по чл. 198-201 от ЗМВР, за които е предвидено наказание по чл.197 ал.1. т. 1-4 от ЗМВР и само в случаите на налагане на наказаание по чл.197 ал.1 т.6 от ЗМВР - уволнение - да бъде защитаван и подпомаган от друж служител или адвокат. За гарантиране правото на защита е необхдимо служителят да има право сам да прецени дали, как и от кого да бъде представляван в процедурите по установяавне на дисциплинарни нарушения. В мотивите са разгърнати разсъджения за необходимост от приемане на нов чл.204а от ЗМВР, но текст на такъв не е приложен в проекта на ЗИД ЗМВР. Остава загадка точният тест предложен за приемане. В мотивите за приемане на тестовете по §18-§25 най-често срещаме текста, че дисцпплинарнонаказващият орган изпитва затруднения - да определи какъв вид произвоство	20.4. Не се приема.	20.4. Няма предложени такива промени.

.		на започне, как да установи дисциплинарното нарушение, как да определи съответното наказание. Така предложениет промени биха опростили до известна степен работата на дисциплинарнонаказващия орган, но това ще бъде за сметка на правото на защита на служителя и обективността на процеса по събиране на доказателства. Посоченото затруднение на дисциплинарно разследващия орган да определи кога да извърши поверка и кога производство, и същото посочено като мотив във всички случаи, освен за нарушенията, за които е предвидено наказание „уволнение“ да се извършва поверка за тяхно улеснение, звучи несериозно, да се кажа смехотворно. Ако този орган не може да прецени каква процедура да задейства при съответни данни за нарушение, то изначално е под въпрос неговия капацитет да се справи със самото установяване на нарушението. Т.е. така посочено това не би могло да се счита за сериозен мотив за приемане на предложеното изменение, а други мотиви не са посочени. Под въпос е законосъобразността от предложената възможност дисциплинарно наказващият орган сам да събира доказателства, с мотив, че това би облекчило административнопроизводствените процедури. Да, облекчаването на административнопроизводствените процедури е важно, но в никакъв случай, то не бива да бъде са сметка на законосъобразността на процеса по доказване на евентуално извършеното дисциплинарно нарушение, обективността на проверката и правото на защита на служителя, срещу когото е започнато такова производство. Дикриминационно и незаконосъобразно се явява предложението по отношение на хипотезата на чл.247 ал.2 от ЗМВР, според който служебните правоотношения на държавните служители, които заемат ръководна изборна длъжност в организацията по чл.242 ал.1 от ЗМВР да могат да бъдат прекратери на основание чл.226 ал.1 т.5 от ЗМВР само с предварително съгласие на ръководния		

		орган на съответната синдикална организация. Предложението е да бъде предвидено на служителя да не бъде налагано най-тежкото назакание, а друго такова. В тази връзка е необходимо, спореид мотивите, в чл.201 ал.1 от ЗМВР да се създаде ново дисциплинарно наказание - „забрана за повишаване в длъжност за срок от една до три години“, когато служител, който заема ръководна изборна длъжност в синдикална онгаризация. е извършил нарушение по чл.203 ал.1 и ръководният орган на съотвентата организация почл.247 ал.2 не е дал предварително съгласие за налагане дисциплинарно наказание „уволнение“. Само по себе си предложението звучи парадоксално - за едно и също нарушение ще бъде предвидено различно наказание. Считаме, че предложенията за изменение и допълнение на ЗМВР по §18-§25 следва да бъдат прецезирани в посока гарантиране правото на защита на служителите, еднакво третиране на служителите, еднакво прилагане на закона и съобразяване със съдебната практика.		

21.1.	Национален синдикат на пожарникарите и спасителите „Огнеборец“ рег. № 2111 от 13.02.2025 г.	21.1. По § 23. НСПС Огнеборец не подкрепя предлаганото изменение на т. 11 в чл. 203, ал. 1. Мотиви: Предлаганият запис на т.11 „извършване на дисциплинарно нарушение по чл. 199 - 201, довело до уронване на престижа на службата” дава възможност наказващият орган еднолично и изцяло по субективен начин да преценява дали с дадено нарушение по чл. 199 е нарушен установения обществен ред в държавата и дали поведението на служителя може да бъде възхприето като „несъвместимо с морала”. Тоест в предлаганото изменение не се съдържа обективен критерий, по който наказващият орган да съобрази дали извършеното деяние представлява нарушение на моралните норми и може ли да бъде квалифицирано като „уронване на престижа на службата". НСПС Огнеборец счита, че с предлаганата промяна се създава възможност превратно и недобросъвестно наказващият орган да квалифицира дадено нарушение по чл. 199 201 ЗМВР като тежко	21.1. Не се приема.	21.1. Уронването на престижа следва да настъпи като обективен факт и само по себе си представлява юридически правопораждащ факт, настъпил вследствие на извършване на друго дисциплинарно нарушение по чл. 199-202 от ЗМВР, а не като вероятно, предполагаемо събитие, в какъвто смисъл се тълкува в съдебната практика разпоредбата на чл. 203, ал. 1, т. 13. В предложената редакция на т. 11 на чл. 203, ал. 1 се изисква да е възникнало уронването на престижа на службата, а не да съществува като възможна последица от неспазване на етичните правила от Етичния кодекс. Дисциплинарната

		нарушение на служебната дисциплина, предвиждащо дисциплинарно наказание „уволнение”.		практика от последните години сочи на факта, че като последица от извършени дисциплинарни нарушения по чл. 199-201 от ЗМВР е значителното уронване на престижа на МВР и полицейските органи. Този допълнителен елемент към описаните дисциплинарни нарушения съществено променя техните състави, тежестта им е съвсем различна и предвидените в закона дисциплинарни наказания не съответстват на нея.
21.2.	Национален синдикат на пожарникарите и спасителите „Огнеборец“ рег. № 2111 от 13.02.2025 г.	21.2. По § 26. НСПС „Огнеборец” не подкрепя предложеното изменение на ал. 3 в чл. 214, с което се предвижда след думата „фактическа” съюзът „и“ да се замени с „или”. Мотиви: По отношение на тази промяна вносителите на законопроекта не са изложили никакви мотиви, които да налагат предлаганото изменение. Нещо повече, с предлаганата промяна на практика се създават две отделни основания /които би следвало да са неразривно свързани едно с друго/ за удължаване на срока на отстраняване на служителите на МВР. Следва да се отбележи, че навсякъде в законодателството ни съдържанието на „фактическа и правна сложност” се среща под кумулативна форма.	21.2. Приема се.	21.2. Отразено е в законопроекта.
22.1.	Синдикална федерация на служителите в МВР изх. № 139 от 12.02.2025 г.	22.1. По § 16. Не приемаме направеното в §16 предложение. То не гарантира яснота и изчерпателност по отношение на правото на предвидените в чл. 162 - 167а от КТ отпуски, свързани с отглеждането на дете. Предлагаме в съдържанието на чл. 190, ал.1 текстът *„за отглеждане на дете до 2 години“* да се замени с *„отглеждане на дете“* и придобие следната редакция: „Държавните служители в МВР имат право на отпуск за работа при специфични условия и рискове за живота и здравето, които не могат да бъдат отстранени, ограничени или намалени, независимо	22.1. Не се приема.	22.1. В чл. 190, ал. 1 от ЗМВР е възприет подход на изрично изчерпателно изброяване на видовете отпуск, на които служителите имат право. В синхрон с този подход, считаме, че следва да бъде коректно посочено наименованието на вида отпуск по чл. 164в от КТ - „отпуск за отглеждане на дете до 8-годишна възраст от бащата (осиновителя)„ Смесването на подходите - конкретен

		от предприетите мерки, за изпълнение на обществени и граждански задължения, за временна неработоспособност, за бременност, раждане и осиновяване, за кърмене и хранене на малко дете, *за отглеждане на дете,* при смърт или тежко заболяване на родител, дете, съпруг, брат, сестра, родител на другия съпруг и други роднини по права линия, за приемен изпит в учебно заведение и за обучение, на неплатен отпуск, при условията и в размерите, предвидени в Кодекса на труда, с изключение на отпуска по чл. 160, ал. 2 от Кодекса на труда. МОТИВИ: По този начин в обхвата на тази разпоредба ще влязат всички предвидени в КТ права и възможности свързани с отглеждане на дете. Тази разпоредба бе в подобен па предложения от нас вариант, до изменението и допълнението й обнародвано в ДВ, бр. 60 от 2020 г. което доведе до състоянието да не може повече от две години, държавните служители със статут по ЗМВР, бащи или осиновители на деца до 8-годишна възраст, да се ползват от правото по чл. 164в от КТ, въведено със Закона за изменение и допълнение на Кодекса на труда (обн. ДВ, бр. 62 от 05.08.2022 г., в сила от 01.08.2022 г.). Точно по този начин ще се постигнат посочените в мотивите по този проект за тази разпоредба /чл. 190, ал. 1 / очаквани резултати за *„яснота и изчерпателност при определянето на видовете отпуски по Кодекса на труда, на конто имат право държавните служители със статут по Закона за МВР“*. Идентични с нашето предложение, са съдържащите се в ЗДСл разпоредби свързани с предвидените в КТ възможности.		и общ, може да има за резултат противоречиво тълкуване и прилагане на нормативната уредба.
22.2.	Синдикална федерация на служителите в МВР изх. № 139 от 12.02.2025 г.	22.2. По § 24, т. 2. С предложението на §24, т. 2 за нов текст на чл. 203, ал. 1, т. 11, се допуска възможност, с която се засяга правото на труд и свързаните с него доходи и поради това, то е приемливо единствено ако за тази разпоредба под „уронване на престижа на службата” се има предвид настъпил обективен факт /резултат/, който сам по себе си да представлява правопораждащ факт, настъпил в следствие от конкретно деяние съставомерно по чл. 199 - 201, а не като възможен, вероятен, предполагаем такъв -	22.2. Не се приема.	22.2. Относно предложението за изменение в чл. 203, т. 11 (погрешно е цитиран § 24, т. 2 от проекта) важи изложеното по № 14.1.

		каквато практика съществува при прилагане на чл. 203, ал. 1, т. 13.		
22.3.	Синдикална федерация на служителите в МВР изх. № 139 от 12.02.2025 г.	22.3. Предлагаме в Глава втора, Раздел IV да се създаде нов чл. 16а, със следното съдържание: *„ Чл. 16а. (1) Организацията и правилата за разпределяне на досъдебните производства за разследване, се определя чрез механизъм за измерване и отчитане на натовареността.* *(2) Механизмът по ал. 1 се определя с акт на министъра на вътрешните работи.“* Мотиви: В прокуратурата и следствието има стройна система за разпределение на делата, която е в пряка връзка с отчитане степента на натовареност /обем действия/ при дейността по разследването на всяко едно от тях. Аналогична възможност за разпределение съществува в чл. 16 от ЗМВР и от скоро реално е въведена електронна система за прилагане. За нейното осъществяване обаче не е предвидена връзка с фактора натовареност, защото в МВР не съществува система която да го отчита, а той е фундаментален за обективност и ефективност в дейността. Тази липса превръща разпределението на делата в МВР в лотария, изпразнена от основния обективен смисъл, на който да се осъществява. За разлика от МВР степента на натовареност на магистратите е силно позиционирана в Закона за съдебната власт. При разследване на престъпления от магистрати пример за това са „Правила за измерване на натовареността на прокуратурите и на индивидуалната натовареност на всеки прокурор и следовател”, в които се съдържа механизъм за измерване на обема дейност на следователи и прокурори. Изхождайки от тази уредбата при магистратите е видно, че натовареността е съществен фактор за своевременно и качествено осъществяване на правомощията. Правилното й измерване е от изключително значение за създаване на обективни условия за бързо и качествено разследване на престъпления. Поради аналогичната дейност на разследващите полицаи в МВР, а именно разследване на престъпления при условията и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс,	22.3. Не се приема.	22.3. Ново предложение извън проекта на ЗИДЗМВР. Предложението се явява в противоречие с основния текст на чл. 16, който регламентира въвеждането на случайния подбор при разпределение на досъдебните производства чрез електронна система по реда на тяхното постъпване. Въведена е в редовна експлоатация АИС „Случайно разпределение на наказателни производства“ и са утвърдени Организационно-технологични правила за работа с нея. Следва да се посочи и че Системата включва прилагането на количествени критерии и показатели за разпределение на делата.

		произтича и необходимостта от еднакви условия за осъществяването й. Въвеждане на такава система за измерване и за разследването в МВР би допринесло не само за самия процес при разследване но и за обективен анализ и оценяване па дейността на всеки разследващ полицай и на отделните сектори, отдели и дирекции. Натовареността не би трябвало да се отчита субективно или от формални и произволни цифри, а следва да се има предвид обективен фактор, както е при магистратите, а именно - времето, необходимо за извършване на всички действия по водените досъдебни производства. Основна задача при определянето и отчитането на натовареността следва да е създаването на норма на натовареност - времеви стандарти за отчитане на времето, необходимо за извършване на различните видове действия, оценени и по своята тежест. Временните стандарти следва да са неотменима част от механизма за определяне и отчитане на натовареността, защото фактическата и правна сложност на досъдебните производства неизбежно е свързана с времето, необходимо за решаването им. Липсата на такава система в МВР която да е обвързана с работещата от скоро система за случайно разпределение на делата, поражда изкривяване в прилагането на последната и в натовареността на разследващи полицаи във важни структури и звена в страната като София, Бургас, Варна и Пловдив, влияещо на качеството на работа. Това се случва защото не може да се определи обема на действия извършени от разследващите полицаи по делата, които са на производство при тях и така се деформира оценката на дейността им, резултатите от нея и необходимия брой щат чрез който ефективно тя да се осъществява. На практика това води до силно субективно влияние в процеса на тази дейност в МВР с резултат неравномерно натоварване в дейността за сметка на ефективността, както и изкривяване на обективната действителност чрез некоректно отчитане на средния брой дела на производство сред разследващите полицаи и обема действия по тях. Претоварването от своя страна води до обструкции пред своевременното и качествено разследване. Дисбалансът в		

		натовареността има като краен ефект излизане извън „разумните срокове” и нарушаване правата и законните интереси на засегнатите от производството лица, което е недопустимо в светлината на ангажиментите ни към европейските ни партньори и влиза в остър конфликт с принципите на правовата държава. Ясно формулирани и подробни правила за натовареност, обвързани с разпределение на делата, ще доведат до равнопоставеност в дейността на разследването в МВР, отчитане на необходимостта от съответната щатна осигуреност, а от това и подобряване на работата и усещане за справедливост сред разследващите полицаи. Създаването и приемането на механизъм за „норма за натовареност” ще даде възможност за регулиране на персоналната натовареност на разследващите полицаи (когато индивидуалната натовареност значително превишава нормата или обратно, когато е занижена). Същевременно индивидуалната степен на натовареност ще се отразява и на оценяване на дейността, кариерното израстване, допълнителните възнаграждения по чл. 178, ал. 1, т. 2 и т. 5 от ЗМВР и при дисциплинарната отговорност. Обективното определяне на натовареността ще даде възможност за обосновани предложения и решения. относно определянето и разпределението на щатове на разследващи полицаи и технически помощници подпомагащи основната дейност на разследващите полицаи, чрез извършване на по-ниско квалифициран труд / и за определяне и разпределение на бюджетни средства в тази връзка. При сегашната реалност често срещана практика е претоварването на разследващи полицаи на изпълнителски длъжности за сметка на тези с ръководни функции /началник сектор или началник отдел/ или удобни на ръководството, което статистически води до много по-голяма вероятност за допускане на грешки и съответно до налагане на дисциплинарни наказания, което от своя страна обяснява липсата на интерес към тази професия и огромното текучество на кадрите, които след натрупване на известен опит предпочитат да кандидатстват за магистрати, водени не само от по-високата заплата, но и от по-високата сигурност и справедливост при разпределяне на работата, както и да търсят		

		реализация извън МВР или в други дейности в него. Текучеството в това направление на дейност е най-голямото в МВР. Това води след себе си загуба за МВР на подготвени кадри в тази специфична материя и значително намален потенциал като качество и срочност на разследването, докато новоназначени служители придобият нужния опит. Въвеждането на такъв механизъм ще овладее този процес и в голяма степен ще допринесе позитиви за МВР в дейността и би отговорило на очакването на обществото за бързо, качествено и резултатно приключване на разследваните престъпления. Липсата на регулиране на този процес допринася за създадените и съществуващи деформации, които оказват негативно влияние на разследващите полицаи и на дейността им, а това неминуемо влияе на МВР и обществото.		
22.4.	Синдикална федерация на служителите в МВР изх. № 139 от 12.02.2025 г.	22.4. Предлагаме в чл. 142, ал. 4 да се направи следното изменение: Текстът *между „ се урежда със Закона за държавния служител и”* и *„този закон“* да бъде заличен и по този начин съдържанието на ал. 4 да придобие следния вид: *(4) Статутът на държавните служители по ал. 1, т. 2 се урежда със Закона за държавния служител и този закон“.* Мотиви: Целта е въвеждането на равноправно третиране на служителите на МВР със статут по ЗДСл (по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР) и на лицата, работещи по трудово правоотношение със статут по КТ (чл. 142, ал. 1, т. 3 от ЗМВР). Законът за МВР се явява специален по отношение на ЗДСл и КТ, като законодателят с отчел това при регулиране на правоотношенията на служителите в МВР, които са лица работещи по трудово правоотношение и за тях в чл. 142, ал. 5 от ЗМВР е записано, че статута им *„се урежда при условията и по реда на Кодекса на труда н на този закон“.* Същевременно за държавните служители в МВР със статут по ЗДСл, чиито служебни задължения са обвързани със спецификите на дейността в МВР, това не е отчетено. В случая регулацията в действащия ЗМВР спрямо държавните служители по ЗДСл и лицата, работещи но трудово правоотношение по КТ, закрепва	22.4. Не се приема.	22.4. Ново предложение извън проекта на ЗИДЗМВР. Предложението предполага цялостен анализ и последваща оценка на въздействието на нормативната уредба по ЗМВР и ЗДСл и като резултат преразглеждане на глава седма „Служители на МВР“ от Част трета „Държавна служба“ на действащия ЗМВР. В цитирания в мотивите към предложението ЗОВСРБ е използван подход, при който нормите, уреждащи допълнителни права на служителите със статут по ЗДСл и КТ, са систематично обособени в глава девета на закона.

		неравноправно третиране на двете групи служители. Такъв извод може да се направи и при сравнение със законовата регламентация на статуса на цивилните служители, закрепен в ЗОВСРБ. В чл. 283, ал. 1 и ал. 2 от ЗОВСРБ е определено, че *„статусът на цивилните служители по служебно правоотношение се урежда с този закон и със Закона за държавния служител“,* а *„статусът на цивилните служители по трудово правоотношение се урежда с Кодекса на труда и този закон“.* И тук законодателят с отчел спецификата на работата на двете групи цивилни служители, като е подчинил регулацията на статута им на два закона. Безспорен аргумент за предложението ни се съдържа и в мотивите на Тълкувателното решение № 1 от 27.11.2024 г. по Тълкувателно дело № 1 по описа за 2024 г. в които за тези държавни служители в МВР, Общото събрание на Гражданска колегия на ВКС, посочва следното: *„Обстоятелството, че правният статус на държавните служители по чл. 142, 1, т. 2 се урежда и от ЗДСл, а не само в ЗМВР, не означава, че по същността си те са някаква категория служители на държавата извън останалите, които изпълняват държавна служба в МВР“, като и „на държавните служители в МВР, чийто статут се урежда от ЗДСл, не е отречено правото да са със статут на служители на държавна служба в МВР, чието функциониране е свързано с упражняването на държавна власт. Следва да се има предвид и практиката на Конституционния съд, който още с Решение № 3 от 07.03.1998 г. по к. Д. № 1/1998 г. е приел че „изобщо е неоправдано офицерите и сержантите от МВР да бъдат третирани различно от останалите държавни служители“.*		
22.5.	Синдикална федерация на служителите в МВР изх. № 139 от 12.02.2025 г.	22.5. Предлагаме в съдържанието на чл. 163 да се добави нова алинея 5 със следното съдържание: *(5) В състава на конкурсната комисия могат да участват представители на синдикалните организации по чл. 242, ал. 1, като условията и редът за това се определят с наредбата по ал. 1.* Мотиви:	22.5. Не се приема.	22.5. Ново предложение извън проекта на ЗИДЗМВР. Считаме за нецелесъобразно включването в състава на конкурсните комисии на представители от синдикалните организации. Това допълнително ще

		От една страна такава възможност ще е в пълен синхрон с принципите заложени в чл. 141, т. 1-4 и 6 от ЗМВР и гаранция, че конкурсното начало ще завърши с конкурсен край. От друга страна, следва да се има предвид, че в чл. 106, ал. 2, изр. трето от ЗДСл и чл. 6, ал. 2 изр. второ от Наредбата издадена на основание чл. 10ж, ал. 1 от ЗДСл, а именно Наредба за провеждането на конкурсите и подбора при мобилност на държавни служители, в сила от 10.12.2019, приета с ПМС № 304 от 03.12.2019 г., е дадена възможност <u>в конкурсните комисии като членове</u> *„…. да участват и представители на синдикалните организации на държавните служители от съответната администрация…“.* По отношение на МВР това е приложимо при конкурси за държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР /със статут по ЗДСл/, но не и за тези със статут по ЗМВР, а при конкурсите на последните, практиката е натрупала извънредно много пороци, водещи до негативни резултати. Условията и редът за прилагане на предложената възможност ще се уредят с наредбата по чл. 163, ал. 1. Относно евентуален аргумент за неприемане на предложението ни поради това, че то би могло да е в колизия с чл. 242, ал. 4 от ЗМВР, обръщаме внимание, че от една страна СФСМВР като синдикална организация търпи системно положително развитие в увеличаване на броя на членовете служители на МВР, а от друга много голяма част от членовете имат професионално развитие и заемат и ще заемат различни длъжности в структурите и тяхната йерархия. Един от резултатите от тези обстоятелства е, че неизбежно при конкурсни процедури в комисии участват и ще участват, членове на организацията, но в качество на служители на МВР и съпътстващите ги служебни зависимости. Това прави ли ги неприемливи за членове на такива комисии или субективни в оценяването на кандидатите, поради вторичното им качество „член на СФСМВР”? Ето защо една такава теза е неиздържана и позоваването на нея може да предизвика единствено обосновано предположение, че или е плод на субективно отношение към организацията или параван за защита на други интереси, които не биха могли да са в пряка връзка с основните принципите		бюрократизира и затрудни организирането и координирането на работата на комисиите, в които участват различни представители на професионалното ръководство, човешки ресурси, Институт по психология и АМВР. Освен това, смисълът на този конкурс е оценка на професионалната експертиза и умения на съответния кандидат за изпълнение на обявената длъжност, което кореспондира и с отговорността на ръководството по управление на човешките ресурси за избор на такъв кандидат, който ще изпълнява оптимално възложените функции. Дейността на синдикалните организации не е насочена към възлагане на отговорности по назначаване, преназначаване и избор на ръководни служители, а към отстояване на синдикални и трудови права на членовете си. Видно от предложението, и понастоящем в конкурсните комисии участват служители, които са членове на синдикални организации. Логически необосновано е твърдението, че ако същите служители участват в състава на конкурсните комисии, ще се постигне синхрон с принципите прозрачност, публичност, обективност, равни възможности на всеки служител за развитие в кариерата и конкурсно начало чрез

		професионалното развитие заложени в чл. 141 от ЗМВР.		осигуряване на обективност при отчитане на професионалните качества, опит и квалификация, тъй като участието им в „качеството на служители“ се съпътства от „служебни зависимости“. Съгласно т. 24 и 69 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи държавният служител изпълнява стриктно и безпристрастно своите професионални задачи, като носи отговорност за своите действия или бездействия, а когато държавен служител е станал свидетел на неетично поведение, докладва на ръководителя си независимо от положението в йерархията на извършителя на подобни действия. Освен това, прилагането на предложения текст би породило много проблеми от практическо естество: от всяка синдикална организация ли следва да се включат представители в конкурсната комисия; ако не, на какъв принцип ще се определя; представителят на синдикална организация следва да бъде освободен от изпълнението на задълженията за заеманата от него длъжност за времето на участие в заседанията на конкурсната комисия; ако представителят на синдикална организация работи на смени и заседанията на конкурсната комисия са в рамките на почивката на

				служителя, ще е налице полагане на труд извън редовното работно време и други.
22.6.	Синдикална федерация на служителите в МВР изх. № 139 от 12.02.2025 г.	22.6. Предлагаме в разпоредбата на чл. 163а, ал. 2 следните изменения и допълнения: ►В началото на разпоредбата да се добави текста: *„Резултатите от етапите на конкурсната процедура и“.* ►След *„обявяването му“* да се постави точка и след него да се премахне текста , *„Министърът на вътрешните работи се произнася в 14-дневен срок с решение, с което прекратява конкурсната процедура, когато допуснатото нарушение не може да бъде отстранено, възобновява конкурсната процедура с указания, когато допуснатото нарушение може да бъде отстранено, или отхвърля жалбата“.* ►Сегашно изречение второ от тази разпоредба „*Решението по жалбата е окончателно и не подлежи на съдебен контрол*.“ да стане трето, а като ново второ изречение да се впише следния текст: *Условията и редът за обжалване се определят с наредбата по чл. 163, ал. 1.* По този начин съдържанието на ал. 2 да придобие следния вид: *(2) Резултатите от етапите от конкурсната процедура и крайното класиране при провеждане на конкурс за преминаване в по-висока по вид длъжност, може да се обжалват пред министъра на вътрешните в 7-Дневен срок от датата на обявяването им. Условията и редът за обжалване се определят с наредбата по чл. 163, ал. 1. Решението по жалбата е окончателно н не подлежи на съдебен контрол.“* Мотиви: Целта е на конкурсното начало да се гарантира конкурсен край. Възможността за контрол върху етапите на конкурсната процедура, чиито ред и условия да се определят с наредбата по чл. 163, ал. 1, ще гарантира безспорен обективен конкурсен резултат при приключването ѝ със съответния избор на най-подготвения кандидат за конкретната длъжност, което неизбежно ще доведе до положителен резултат за дейността и авторитета на МВР. Липсата на такава, доведе до натрупване през годините на	22.6. Не се приема.	22.6. Ново предложение извън проекта на ЗИДЗМВР. Считаме, че предложението не следва да се възприема. Провеждането на проверка на професионалните знания, непреминаването на определения елиминаторен праг и отпадането на кандидатите от по-нататъшно участие в конкурса са част от процедурата по провеждане на конкурс за преминаване в по-висока по вид длъжност на държавните служители в МВР, които съгласно чл. 21, ал. 5 от АПК не са индивидуален административен акт и не подлежат на самостоятелно оспорване. Предвиденият в чл. 163а от ЗМВР административен контрол от министъра на вътрешните работи има за свой обект единствено решенията на конкурсната комисия, с които кандидатите се допускат до участие в конкурса и се класират по съответния ред. Твърденията и доводите за незаконосъобразност, които касаят проверката на професионалните знания на кандидатите или структурираното интервю, се разглеждат в рамките на производство по чл. 163а, ал. 2 от ЗМВР, образувано по жалба срещу класирането, доколкото обуславят крайния извод за

		негативна порочна практика, прекия резултат от която е компромиси по вертикала на длъжностите относно знания и умения с пряка проекция върху качеството на дейността и авторитета на МВР. Сегашната единствена възможност за обжалване /на крайното класиране/ е чисто формално право, даващо такова, но с ограничение за упражняването му и постигане на обективен резултат на конкурса, поради невъзможност обжалващия да го подкрепи с конкретни факти и доказателства, защото не му е дадена възможност да има достъп до документи и мотиви свързани с оценяването през различните етапи от процедурата, на база които е направено класирането при тях и крайното такова. Това създава предпоставки за неправилно оценяване, несправедлива оценка, нарушение на равнопоставеността и манипулиране на резултати, следствие от което се опорочава смисъла на конкурса и длъжността се заема не от най-подготвения. Въвеждането на предложената от нас възможност, ще е гарант за действително обективно прилагане на основните принципите на чл. 141, т. 1, 3, 4, 5, б и 8 от ЗМВР, за професионалното развитие в МВР и ще изпълни със съдържание смисъла на конкурсната процедура и очаквания от нея положителен резултат за МВР и обществото.		законосъобразността на конкурсната процедура. При обжалване на крайното класиране на административен контрол подлежи както проверката на професионалните знания на кандидатите, така и структурираното интервю. Министърът на вътрешните работи се произнася в 14-дневен срок с решение, с което прекратява конкурсната процедура, когато допуснатото нарушение не може да бъде отстранено, възобновява конкурсната процедура с указания, когато допуснатото нарушение може да бъде отстранено, или отхвърля жалбата.
22.7.	Синдикална федерация на служителите в МВР изх. № 139 от 12.02.2025 г.	22.7. Предлагаме изменение и допълнение на чл. 181, ал. 2, като след думите *„и снаряжение“* да бъде добавено *„или тяхната парична равностойност при не осигуряването им до края на годината, за която се дължат“* . Текстът на ал. 2 да стане следния: *(2) На държавните служители се осигуряват работно и униформено облекло и друго вещево имущество и снаряжение, или тяхната парична равностойност при неосигуряването им до края на годината, за която се дължат, а на неносещите униформа се изплаща ежегодно парична сума за облекло.“.* Мотиви: Това би компенсирало до известна степен направените от служители, изпълняващи задълженията си в униформено облекло,	22.7. Не се приема.	22.7. Ново предложение извън проекта на ЗИДЗМВР. Следва да се има предвид, че одобрените разходи по бюджета на МВР се утвърждават по показатели от Единната бюджетна класификация, като осигуреното работно и униформено облекло и друго вещево имущество и снаряжение се отчитат по показател „Издръжка“, а изплатената парична сума за облекло по показател „Персонал“. В този смисъл при

		разходи по поддържането на облеклото им във вид неуронващ престижа на МВР, предвид факта, че през последните години системно изцяло или отчасти не се получава необходимото униформено облекло или снаряжение по предвидения от закона ред и са принудени да закупуват елементи от него на свободния пазар за своя сметка. Такава промяна има и дисциплиниращ ефект срещу честото нехайство в МВР по отношение на процедури и срокове за осигуряване на униформено облекло.		изплащане на парична сума, равна на стойността на униформено облекло и друго вещево имущество и снаряжение, разходите няма да бъдат финансово осигурени по показател „Персонал“ по бюджета на МВР, предвид планирането и одобряването им по показател „Издръжка“.
22.8.	Синдикална федерация на служителите в МВР изх. № 139 от 12.02.2025 г.	22.8. Предлагаме в чл. 181а да се впише нова алинея 5 със следния текст: *„(5) Общата продължителност на командироване на служител през една година може да бъде до 60 календарни дни.“.* Мотиви: ►Ясна рамка, която да предотвратява евентуални злоупотреби или прекомерни натоварвания на служителите, каквито се наблюдават през изминалите години, поради огромния брой командировки и дни на командироване, несъпоставими с други служители или работници в държавата. ►Предотвратяване на физическо и психическо изтощение, тъй като дългосрочното командироване може да доведе до физическо и психическо изтощение на служителите. Ограничението от 60 календарни дни през годината, помага за запазването на работоспособността и мотивацията на служителите. ►Съобразяване с личния живот и семейните ангажименти, тъй като ограничаването на продължителността на командироване осигурява баланс между служебните задължения и личния живот на служителите, като им дава възможност да се грижат за своите семейства и лични ангажименти. Ползи за МВР: - По-добро управление на времето и ресурсите, най-ценният от които са служителите. Ефективно планиране на командировките, по начин, чрез който се оптимизира работния процес и се намалява натоварването върху служителите. Подобряване на ефективността с краткосрочни и добре планирани командировки, които често са по-ефективни, тъй като служителите могат по-лесно да се адаптират към новите условия и да изпълняват	22.8. Не се приема.	22.8. Ново предложение извън проекта на ЗИДЗМВР. Служебна необходимост може да е налице за по-продължителен период от време, което да наложи командироване за по-дълъг срок. Относно изложеното в мотивите следва да се отбележи, че съгласно чл. 181а, ал. 2, изр. 2 от ЗМВР, когато командироването е за по-дълъг срок от 30 календарни дни непрекъснато, е необходимо писмено съгласие на служителите за това.

		задълженията си по-качествено. Осигуряване на достатъчно време през годината за ефективно използване на служителите за изпълнение на служебните им задължения на местата и длъжностите, на които са назначени. - Повишена мотивация на служителите. Ограничаването на продължителността на командировките е индикатор, че се полагат грижи за благополучието на най-ценния ресурс на МВР, с което може да се повиши мотивацията и лоялността им към системата. Включването на този текст в ЗМВР ще допринесе за по-добро управление на човешките ресурси и ще подобри условията на труд за служителите в МВР. Течащите процеси за назначаването на нови служители, съгласно осигурените през 2024 г. нови щатове за МВР, би следвало да доведе до отпадане на основната обективна предпоставка за значителния брой командировки /особено при обезпечаване наблюдението и контрола на държавната граница/, а именно липса на необходимия брой служители. Предвид практическото осигуряване на необходимите места на първите новопостъпили служители от този процес, логично е текстът да влезе в сила от 1 януари 2026 г.		
22.9.	Синдикална федерация на служителите в МВР изх. № 139 от 12.02.2025 г.	22.9. Предлагаме изменение и допълнение в изречение второ на разпоредбата на чл. 187, ал. 1, като текстът след „нощта“ да бъде заменен с текста *„съгласно установеното в чл. 140, ал. 1 от Кодекса на труда”.* По този начин текстът на разпоредбата на чл. 187, ал. 1 да стане в следния вид: *„(1) Нормалната продължителност на работното време на държавните служители в МВР е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица. Нормалната продължителност на работното време през нощта е съгласно установеното в чл. 140, ал. 1 от Кодекса на труда. Нощен е трудът, който се полага между 22,00 и 6,00 ч.“.* Мотиви: В националното законодателство такава продължителност на работно време през нощта е предвидена единствено в тази разпоредба и за държавните служители със статут по ЗМВР и не	22.9. Не се приема.	22.9. Ново предложение извън проекта на ЗИДЗМВР. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 15.03.2023 г. по тълк. д. № 1/2020 г., ОСГК на ВКС „при отчитане и заплащане на положените часове нощен труд от служители на Министерство на вътрешните работи не са приложими разпоредбите на кодекса на труда и на наредбата за структурата и организацията на работната заплата (в частност разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от същата наредба) и следва да се прилагат разпоредбите на специалния закон за Министерството на вътрешните

		съществуват каквито и да е разумни юридически и логически аргументи за това различно третиране. В чл. 140, ал. 1 от Кодекса на труда законодателят е въвел намалена продължителност на работното време през нощта. Предвид акта, в който е уредено, би следвало това условие да е фундаментално за всички работници и служители в държавата и това е така с единственото изключение на обсъжданата разпоредба. Нейното изключение е лишено от всякаква житейска и юридическа логика. Държавните служителите със статут по ЗМВР работещи на смени, с нищо не са по-различни от останалите полагащи, нощен труд в Република България. Нощният труд е с еднакво неблагоприятно въздействие за здравето на всички работници и служители и държавните служители със статут по ЗМВР не са по-устойчиви от останалите. Доказателство за последното и аргументите ни е и разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗМВР: *„ Държавните служители, които полагат труд за времето между 22,00 и 6,00 ч., се ползват със специалната закрила по Кодекса на труда“.*		работи и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове.“. Случаите по ЗМВР и по КТ не са сходни. Служебното правоотношение се реализира за осъществяване на държавна власт, т.е. то не е сходно с основната същност на трудовото правоотношение. Разпоредбите на ЗМВР установяват по-голяма нормална продължителност на работното време през нощта на служителите от МВР в сравнение с тази на работниците и служителите по трудово правоотношение, предвид основните функции на МВР, регламентирани в чл. 2, ал. 1 ЗМВР, като неблагоприятните последици от полагането на нощен труд от служители на МВР се компенсира със съответните компенсаторни механизми - допълнително възнаграждение за прослужено време - чл. 178, ал. 1, т. 1 ЗМВР, по-голям основен платен годишен отпуск (чл. 189, ал. 1 ЗМВР), обезщетение при прекратяване на служебно правоотношение (чл. 234, ал. 1 ЗМВР), по-благоприятен режим за заплащане на извънреден труд (чл. 187, ал. 5, 6 и 7 ЗМВР), липса на задължение за заплащане на осигурителни вноски и по-благоприятни условия за придобиване право на пенсия при

				условията на I категория труд и др.
22.10.	Синдикална федерация на служителите в МВР изх. № 139 от 12.02.2025 г.	22.10. Предлагаме в чл. 189, ал. 1 да се създаде нова точка 11 със следния текст: *„Платен отпуск за синдикална дейност по чл. 245а и чл. 247а“.* Мотиви: В чл. 189 са определени видовете отпуск на които имат право държавните служители в МВР. Според сегашните текстове на ЗМВР в чл. 245а и чл. 247а е налично основанието за платен отпуск във връзка със синдикална дейност, но в чл. 189 липсва правото за такъв.	22.10. Не се приема.	22.10. Ново предложение извън проекта на ЗИДЗМВР. Платените отпуски за синдикална дейност са уредени на съответното систематично място в ЗМВР, в глава дванадесета „Синдикална дейност“ и не следва да се включват към разпоредбата на чл. 189, който урежда основните отпуски на държавните служители.
22.11.	Синдикална федерация на служителите в МВР изх. № 139 от 12.02.2025 г.	22.11. Предлагаме от разпоредбата на чл. 211 да бъде премахнат текстът на изречение трето*: „Решението на административния съд по спорове за налагане на дисциплинарни наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4, 5 не подлежи на касационно оспорване“.* По този начин съдържанието на чл. 211 да придобие следния вид: *Чл. 211. Заповедта за временно отстраняване от длъжност по 214, ал. 1, т. 1 и 2а и ал. 4 и за налагане на дисциплинарно наказание може да се обжалва пред съответния административен съд по реда на Административно-процесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.* Мотиви: В Държавен вестник бр.77 / 2018г. бе обнародван ЗИД АПК, чрез който според § 102 т. 6 от неговите ПЗР в ЗМВР се направи следното изменение: *„В чл. 211 в изречение първо след думата „обжалва“ се добавя „пред съответния административен съд” и се създава изречение трето: „Решението на административния съд по спорове за налагане на дисциплинарни наказания по чл. 197, ал. 1. т. 1, 2, 3, 4, 5 не подлежи на касационно оспорване”.* Считаме, че съществуването на текста на изречение трето е в противоречие с разпоредби от Конституцията на Република България /КРБ/ и значително ограничава права и поставя държавните служители от МВР в неравностойно положение спрямо работници и служители със статут по Кодекса на труда /КТ/ и служители със статут по Закона за съдебната власт /ЗСВ/,	22.11. Не се приема.	22.11. Ново предложение извън проекта на ЗИДЗМВР. Предложението не е включено в оценката на въздействие на законопроекта и по него не са провеждани обществени консултации. Нормата засяга дейността на органите на съдебната власт.

		за които не съществува такова ограничение. Според чл. 125, ал. от КРБ *„Върховният административен съд осъществява върховен съдебен надзор за точното и еднакво прилагане на законите в административното правораздаване”.* Целта на този върховен съдебен надзор е да гарантира своевременна корекция на нарушения в производствата пред административните съдилища. Именно своевременен следва да е надзорът върху първите инстанции, който следва да бъде извършван именно под формата на касационен инстанционен контрол. През времето на съществуването на сегашната редакция на чл. 211 от ЗМВР, са натрупани много примери за незаконосъобразно отхвърляне на доказателствени искания от първоинстанционния съд или неправилно приложение на материалния закон в първоинстанционното решение. При невъзможност за касационно производство тези пороци няма как да бъдат отстранени в конкретния казус и конкретният жалбоподател остава с неправилно решение, постановено при незаконосъобразно проведено съдебно производство. Според чл. 209 от АПК: *”Касационна жалба или касационен протест се подава, когато решението е:* *1. нищожно;* *2. недопустимо;* *3. неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила или необоснованост”.* Нито едно от касационните основания не кореспондира на основанията за отмяна по чл. 239 от АПК. Това от своя страна означава, че жалбоподателят е оставен на своеволието на първоинстанционния съдия. С оглед горното задължително възниква един въпросът, на който не намираме положителен отговор: <u>Каква защита има жалбоподателят срещу съдия от административен съд, който проведе делото в съществено противоречие с процедурни норми и/или се произнесе в разрез с тълкувателно решение?</u> Според изречение трето на чл. 211 от ЗМВР отговорът е „<u>Никаква ! ”.</u>		

		Посочените в чл. 209 от АПК пороци се отстраняват ефективно само и единствено по реда на инстанционния контрол. Ограничаването на възможността при налагане на дисциплинарни наказания по ЗМВР да се търси съдебна защита само на една инстанция е лишено от аргументи и дискриминативно спрямо държавните служители от МВР. Според чл. 6 от КРБ: *„(1) Всички хора се раждат свободни и равни по достойнство и права. (2) Всички граждани са равни пред закона. Не се допускат <u>никакви ограничения на правата</u> или привилегии, основани на раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично и <u>обществено положение</u> или имуществено състояние”.* В същото време обаче за всички работниците и служителите със статут по КТ, в това число и тези от тях които са служители по чл. 142, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, както и за служители със статут по Закона за съдебната власт, е запазено и съществува правото за двуинстанционно обжалване на всички наложени дисциплинарни наказания. Ситуацията е още по озадачаваща поради следните факти: - Със същия брой 77 от 2018 г. на ДВ, за държавните съдебни изпълнители и за съдите по вписванията, са внесени промени относно оспорването на дисциплинарни наказания, но категорично е запазено двуинстанционното съдебно производство /чл. 328и от ЗСВ/ - Двуинстанционното производство е запазено и за съдии, прокурори, следователи и членове на ВСС /чл. 323 от ЗСВ/. Посочените норми в комбинация с липсата на дори минимални мотиви за направеното с изречение трето изменение на чл. 211 от ЗМВР, прави ограничаването на съдебните оспорвания на наложени дисциплинарни наказания само пред административните съдилища крайно дискриминативно и противоречащо на основни принципи на правовата държава. Описаните по-горе процесуални ограничения са крайно несъстоятелни и противоконституционни и в друг аспект. Според чл. 45 от КРБ *„Гражданите имат право на жалби, предложения и петиции до държавните органи.“*.		

		Жалби се депозират при наличие на противозаконно нарушаване или застрашаване на законни права и интереси. Така например, срещу незаконосъобразни актове (както и фактически действия или бездействия) на административни органи се търси защита чрез жалби до съда. По същия начин срещу незаконосъобразно поведение на съдебен орган следва да може да се търси защита от по-горна съдебна инстанция, доколкото единствено въззивните и/или конституционните инстанции могат да бъдат коректив на първоинстанционните съдебни състави. Това следва и от принципа за разделение на властите, инкорпориран в множество норми на КРБ. Само че изречение трето на чл. 211 от ЗМВР на практика елиминира възможността да се подават жалби срещу незаконосъобразни действия на административните съдилища при разглеждане на дела за наложени дисциплинарни наказания на държавни служители по ЗМВР. Това от своя страна е безспорно нарушение и недопустимо ограничаване на конституционното право на защита ясно формулирано и в чл. 56 от КРБ : *„Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси. В Държавните учреждения той може да се явява и със защитник”.* Текстът на изречение трето от чл. 211 от ЗМВР на практика заличава правото на защита срещу неадекватно проведени съдебни производства по оспорване на дисциплинарни наказания пред административнитесъдилища. Видно от изложеното мотиви за съществуването в изречение трето на чл. 211 от ЗМВР законово ограничение липсват. Съответно липсва и законодателна цел, чието постигане може да бъде осигурено само и единствено посредством ограничаването на оспорването на наложени дисциплинарни наказания само пред една инстанция. Не на последно място е фактът, че от както през 2018 г. влезе в сила настоящия текст на разпоредбата на чл. 211, сме свидетели на трайно противоречива съдебна практика, която при контрола от касационна инстанция преди тази промяна, не съществуваше.		
22.12.	Синдикална федерация на	22.12. Предлагаме изменение на чл. 243, ал. 3. Текста след *„държавни служители в МВР“* да се заличи и на негово място се	22.12. Не се	22.12. Ново предложение извън проекта на ЗИДЗМВР.

	служителите в МВР изх. № 139 от 12.02.2025 г.	запише *„имат право да се присъединяват или да членуват в национални синдикални организации извън МВР“* като по този начин съдържанието на тази разпоредба да придобие следния вид: *(3) Синдикалните организации, в които членуват държавни служители в МВР, имат право да се присъединяват или да членуват в национални синдикални организации извън МВР.* Мотиви: Сегашната разпоредба на ал. 3 неаргументирано от една страна ограничава възможността на синдикалната дейност на национално ниво и механизмите която тя има /пр. възможността за пряка представителност в Националния съвет за тристранно сътрудничество/, а от друга - да се ползват пълноценно от широките административни, експертни и материални възможности на национално представителните синдикални организации. На практика години наред това е факт за една организация по чл. 242, ал. 1, в която членуват основно държавни служители от МВР, въпреки действащата разпоредба на ал. 3. Това обстоятелство поставя в неравностойно положение останалите синдикални организации по чл. 242, ал. 1, в които членуват държавни служители. С нашето предложение тази неравнопоставеност и ограниченост ще бъдат преодолени.	приема.	По предложението синдикалните организации, в които членуват държавни служители в МВР да имат право да се присъединяват или да членуват в национални синдикални организации извън МВР, следва да се посочи че синдикалните организации на служителите в МВР могат да бъдат създавани с конкретно очертани в чл. 243, ал. 2 от ЗМВР цели - „Синдикалните организации в МВР представляват своите членове пред ръководството на МВР и защитават техните права по служебните, трудовите и осигурителните правоотношения, както и по въпросите на жизненото равнище чрез предложения, искания и участие в подготовката на проекти на нормативни и общи административни актове.“ Синдикалните организации осъществяват своите задачи в рамките на МВР, поради което тяхната дейност е свързана именно със защита на правата на синдикалните членове по служебните, трудовите и осигурителните правоотношения в МВР. Разпоредбите са въведени в ЗМВР, отчитайки необходимостта от една страна да се въведат стриктни гаранции за свободата на професионално сдружаване, а от друга - да се приемат ясни правила за

				това, че съсловните организации не могат да упражняват дейност, различна от тази, насочена към защита на интересите на своите членове, предвид което предложението е неприемливо. Особеностите и естеството на професията на служителите от МВР, с оглед упражняваната дейност, налагат и определени ограничения. В тази насока, следва да се отбележи, че съгласно Конвенция № 98 от 1949 г. за правото на организиране и на колективно договаряне и Конвенция № 87 от 1948 г. за синдикалната свобода и закрилата на правото на синдикално организиране, националното законодателство определя степента, в която гаранциите, предвидени в тези конвенции, се прилагат за въоръжените сили и полицията. Ограничението не е въведено само за синдикалните организации на служителите от МВР, като може да бъде посочено, че аналогична уредба се съдържа и в Закона за съдебната власт.
22.13.	Синдикална федерация на служителите в МВР изх. № 139 от 12.02.2025 г.	22.13. Предлагаме изменение и допълнение на чл. 247, ал. 1 и 2: По ал.1 - Предлагаме в текста след *„длъжност в“* да се добави *„централно или териториално ръководство“* като по този начин текстът на тази разпоредба да придобие следния вид: *(1) Държавните служители, конто заемат ръководна изборна длъжност в централно или териториално ръководство на организациите по чл. 242, ал. 1, за времето на мандата си имат право на неплатен отпуск.*	22.13. Не се приема.	22.13. Ново предложение извън проекта на ЗИДЗМВР. 1. Съгласно съдебната практика при липсата на легална дефиниция в ЗМВР на понятието „ръководна изборна длъжност в синдикална организация по чл. 242, ал. 1“, по аналогия следва да се приложат

		По ал. 2 - Предлагаме в началото на текста на тази разпоредба да се впише *„През времето докато заема съответната синдикална длъжност и до 6 месеца след освобождаването му от нея“*, като по този начин разпоредбата придобие следния вид: *(2) През времето докато заема съответната синдикална длъжност и до 6 месеца след освобождаването му от нея, служебните правоотношения на държавните служители но ал. 1, могат да бъдат прекратени на основание чл. 226, ал. 1, т. 5 и 8 само с предварителното съгласие на ръководния орган на съответната синдикална организация.* Мотиви: За ал. 1 - Осигуряване яснота на разпоредбата. В сегашният й вид подлежи на тълкуване дали се отнася само за централно /национално/ и/или и за териториални ръководни органи, каквито съществуват в болшинството организации по чл. 242, ал. 1.		разпоредбите на КТ. Съгласно дефинициите на понятията „синдикално ръководство“ и „работодател“ в § 1, т. 6 и т. 1 от ДР на КТ и направеното с Тълкувателно решение № 9 от 12.12.2014 г. на ВКС по тълк. дело № 9/2013 г., ОСГК, тълкуване, с предварителна закрила при уволнение се ползва служител, който е член на синдикално ръководство (председател и секретар) на синдикалната организация, учредена и структурирана към предприятието на съответния работодател, но не и ръководствата на вътрешните структури (секции) в рамките на тази синдикална организация.
		За ал. 2 - Осигуряване на аналогичната на наличната в чл. 333, ал. 3 от КТ защита на синдикални лидери, срещу упражняване на натиск в крайната му форма „уволнение" във връзка с извършвана от тях синдикална дейност.	Не се приема.	2. ЗМВР е специален закон , който урежда принципите, функциите, дейностите, управлението и устройството на МВР и статута на служителите в него. Дейността на МВР е насочена към защита на правата и свободите на гражданите, противодействие на престъпността, защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и пожарна безопасност и защита на населението. Държавните служители в МВР изпълняват специфични служебни дейности и се ползват от специалната закрила на закона. За разлика от общото трудово законодателство - КТ и ЗДСл, в

				ЗМВР е предвидена възможност ръководителите на синдикалните организации да ползват неограничен по време неплатен или платен отпуск, който се зачита за трудов стаж.
22.14.	Синдикална федерация на служителите в МВР изх. № 139 от 12.02.2025 г.	22.14. Предлагаме в § 1, т. 26а от Допълнителните разпоредби, да бъде добавена дейността по „определяне на пожарните характеристики на продукти и техническите и експлоатационни показатели на пожаротехническо оборудване и продукти за гасене", като по този начин съдържанието на тази разпоредба да добие следния вид: *Специфични служебни дейности" са пряко изпълнявани от държавните служители по този закон дейности за осъществяване на агентурно-оперативна, издирвателна, експертно-криминалистична, патрулно-постова, пожарогасителна, спасителна и неотложна аварийно-възстановителна работа, държавен противопожарен контрол или превантивна дейност по чл. 17, ал. 2, т. 1, установяване на причините и на условията за възникване и разпространение на пожари, определяне на пожарните характеристики на продукти и техническите и експлоатационни показатели на пожаротехническо оборудване и продукти за гасене, контрол на държавната граница, химическа, биологическа и радиационна защита при инциденти и аварии, свързани с опасни вещества и материали, летателна, авиационна, парашутна, плавателна, водолазна, охрана на взривоопасни вещества, банкови или други ценности, борба с тероризма или участие в специални операции, осигуряване и прилагане на специални разузнавателни средства в случаите по чл. 20, ал. 1, т. 3 от Закона за специалните разузнавателни средства, откриване, идентифициране и неутрализиране на взривни устройства и взривни вещества, конвоиране, съпровождане или транзитиране на лица, опазване на обществения ред и разследване по досъдебни производства".* Мотиви: Дейността по „определяне на пожарните характеристики на	22.14. Не се приема.	22.14. Ново предложение извън проекта на ЗИДЗМВР. Сред специфичните служебни дейности по § 1, т. 26а от Допълнителните разпоредби са включени широк спектър от задачи, изпълнявани от органите по ПБЗН, които са структурирани съобразно наличните степен на риск, натоварване и отговорности.

		продукти и техническите и експлоатационни показатели на пожаротехническо оборудване и продукти за гасене", съгласно чл. 17, ал. 2, т. 9 от ЗМВР, се извършва от служителите на сектор „Изпитвателен център по пожарна и аварийна безопасност" (ИЦ по ПАБ) на отдел „Център за изследвания и експертизи" (ЦИЕ) при Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" (ГДПБЗН). Същите са със статут на държавни служители по чл. 142, ал. 1, т.1 от ЗМВР и са общо 6 (шестима). Служителите в сектор ИЦ по ПАБ извършват изпитвания в няколко основни категории, сред които: ► определяне „Устойчивост на огън" на строителни конструкции и елементи и на „реакция на огън" на строителни продукти, изделия и конструктивни елементи. Изпитванията за определяне на тези две характеристики са част от процеса на влагане на строителни продукти в строежите па територията на Република България; ► определяне физико-химични и експлоатационни показатели на пожарогасителни прахове и пенообразуватели за гасене на пожари. - оценяване съответствието по реда на Наредба № 81213-906 от 30 юли 2015 г. за изискванията към продуктите за пожароагасене, редът за оценяване и удостоверяване на съответствието им с тези изисквания, задълженията на производителите, вносителите и дистрибуторите на продукти за пожарогасене и реда за осъществяване на контрол; - извършване на контролни изпитвания за проверка запазванство на постоянството на физикохимични и/или експлоатационни показатели по искане на физически и юридически лица за нуждите на ГДПБЗН; - извършване на изпитвания за проверка на свойствата на пенообразувател, предназначен за използване в стационарни пожарогасителни инсталации, в съответствие с т. 11.3.2.4.1 от БДС EN 13565-2 „Стационарни пожарогасителни инсталации. Инсталации с пяна. Част 2: Проектиране, монтиране и поддържане". Горепосочените изпитвания наподобяват гасенето на реални		

		пожари, при които се отделят множество вредни вещества, на чисто токсично въздействие са изложени служителите от сектора (въглероден оксид, серен диоксид, азотни оксиди, летливи органични съединения, полициклични ароматни въглеводороди, халогенирани органични съединения и др.). При измервания на химични агенти в работна среда от служители на сектор „Държавен здравен контрол" при Медицински институт на МВР са отчетени следните химични агенти: въглероден моноксид, въглеводороди, стирен, фенол. Заключението от протоколите е, че при тези изпитвания е налице синергично действие на експозиция на въглероден моноксид, въглеводороди, стирен и фенол в количества, които не съответстват на изискванията на Наредба № 13 от 30 декември 2003 г. за защита на работещите от рискове, свързани с експозиция на химични агенти при работа. По-голямата част от изпитванията се провеждат в закрити помещения и без използването на вентилация, което е изискване на изпитвателните стандарти. Предвид това и въпреки че се вземат мерки за ограничаване на вредното въздействие, не е възможно да се елиминира напълно вдишването на дим и токсични продукти на горенето. С оглед гореизложеното и малкия щатен брой на сектор ИЦ по ПАБ на отдел ЦИЕ при ГДПБЗН (6 служители), считаме за необходимо и справедливо извършваната от тях дейност по „определяне на пожарните характеристики на продукти и техническите и експлоатационни показатели на пожаротехническо оборудване и продукти за гасене" да бъде добавена към специфичните служебни дейности по § 1. т. 26а от Допълнителните разпоредби.		
22.15.	Синдикална федерация на служителите в МВР изх. № 139 от 12.02.2025 г.	22.15.Предлагаме в Преходни и заключителни разпоредби да се запише нов параграф със следния текст: "§.. Подзаконови нормативни актове и изменение и допълнение на действащи такива, свързани с този закон, се издават до 3 месеца след влизането му в сила." Предложенията ни не изискват допълнителни финансови средства и не противоречат на националното законодателство и правото на	22.15. Не се приема.	22.15. Ново предложение извън проекта на ЗИДЗМВР. Създаването на нов параграф не е необходимо. Съгласно чл. 45, ал. 1 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове, ако законът влиза в сила веднага или три дни след

		Европейския съюз.		обнародването му, актът по прилагане на закона се приема най-късно в шестмесечен срок от влизане на закона в сила. Спешността от привеждане на подзаконовата нормативна уредба в съответствие с промените в ЗМВР може да бъде различна за всеки подзаконов нормативен и ненормативен акт.
23.	Иван Мартинов Панев	23. Здравейте казвам се Иван Маринов Панев, служител на мл.изпълнителска длъжност в РСПБЗН Сандански, завършил съм редовно АМВР специалност „Пожарна и аварийна безопасност“, заемал до 2009 година длъжности инспектор и началник, напуснал поради съкращаване на длъжността, завърнал се с МВР през 2013 година на мл.изпълнителска длъжност, която заемам към момента. По повод на параграф 13 в предложените изменения на чл.163 , моля в ал.4 да отпадне текста „различна от редовна форма“. Парадоксално е след като съм завършил редовно и работил на изпълнителски и ръководни позиции да не мога да ги заема отново без конкурс само защото не съм задочник. Все едно да съм лекар към момента на длъжност фелдшер и да не мога да съм лекар без конкурс. Парадоксално е. Моля коригирайте текста, за да се управляват човешките ресурси оптимално.		23. Предложението по § 13 от законопроекта относно ал. 4 и 5 на чл. 163 от ЗМВР е оттеглено.